

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis / Europejski Bank Centralny

(Sprawa C-342/19 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie – Dostęp do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – Decyzja 2004/258/WE – Artykuł 4 ust. 3 – Wyjątki – Dokument otrzymany przez EBC – Opinia zamówiona u usługodawcy zewnętrznego – Użytek wewnętrzny na potrzeby obrad i wstępnych konsultacji – Odmowa dostępu*]

(2021/C 53/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (przedstawiciel: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. von Lindeiner i A. Korb, pełnomocnicy, wspierani przez H.G. Kamanna, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fabio de Masi i Yanis Varoufakis zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Bundeszentralamt für Steuern / Y-GmbH

(Sprawa C-346/19) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Zwrot VAT – Dyrektywa 2008/9/WE – Artykuł 8 ust. 2 lit. d) – Artykuł 15 – Podanie numeru faktury – Wniosek o zwrot*]

(2021/C 53/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Bundeszentralamt für Steuern

Druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Y-GmbH

Sentencja

Artykuł 8 ust. 2 lit. d) i art. 15 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, zmienionej dyrektywą Rady 2010/66/UE z dnia 14 października 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej nie zawiera kolejnego numeru faktury, ale zawiera inny numer umożliwiający identyfikację tej faktury, a tym samym danego towaru lub danej usługi, organ podatkowy państwa członkowskiego zwrotu jest

zobowiązany uznać ten wniosek za „złożony” w rozumieniu art. 15 ust. 1 dyrektywy 2008/9, zmienionej dyrektywą 2010/66, oraz rozpatrzyć go. W ramach rozpatrywania tego wniosku, i z wyjątkiem przypadków, w których oryginał lub kopia faktury są już dostępne organowi podatkowemu, organ ten może zażądać od wnioskodawcy podania kolejnego numeru, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę, a jeżeli nie spełni on tego żądania w terminie jednego miesiąca, o którym mowa w art. 20 ust. 2 tej dyrektywy 2008/9, zmienionej dyrektywą 2010/66, wspomniany organ jest uprawniony do odrzucenia wniosku o zwrot.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.8.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – Postępowanie dotyczące ekstradycji BY

(Sprawa C-398/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Artykuły 18 i 21 TFUE – Ekstradycja obywatela Unii do państwa trzeciego – Osoba, która nabyła obywatelstwo Unii po przeniesieniu ośrodka interesów życiowych do wezwanego państwa członkowskiego – Zakres stosowania prawa Unii – Zakaz ekstradycji stosowany wyłącznie do obywateli krajowych – Ograniczenie swobodnego przepływu osób – Uzasadnienie oparte na zapobieganiu bezkarności – Proporcjonalność – Informowanie państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba poszukiwana – Spoczywający na wezwanym państwie członkowskim i państwie członkowskim pochodzenia obowiązek zwrócenia się do wzywającego państwa trzeciego o przekazanie akt postępowania karnego – Brak]

(2021/C 53/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

BY

przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Sentencja

- 1) Artykuły 18 i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie do sytuacji obywatela Unii Europejskiej będącego obywatelem państwa członkowskiego przebywającym na terytorium innego państwa członkowskiego i objętego wnioskiem o ekstradycję skierowanym do tego ostatniego państwa przez państwo trzecie, nawet jeśli obywatel ten przeniósł ośrodek interesów życiowych do tego innego państwa członkowskiego w chwili, gdy nie miał jeszcze statusu obywatela Unii.
- 2) Artykuły 18 i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli państwo członkowskie, którego obywatelem jest osoba poszukiwana, będąca obywatelem Unii objętym wnioskiem o ekstradycję skierowanym przez państwo trzecie do innego państwa członkowskiego, zostało powiadomione przez to ostatnie państwo o tym wniosku, ani jedno, ani drugie z tych państw członkowskich nie jest zobowiązane do zwrócenia się do wzywającego państwa trzeciego o przekazanie im kopii akt postępowania karnego, aby umożliwić państwu członkowskiemu, którego obywatelem jest ta osoba, ocenę możliwości przejęcia prowadzenia postępowania karnego przeciw wspomnianej osobie. O ile powiadomiło ono należycie państwo członkowskie, którego obywatelem jest ta osoba, o wniosku o ekstradycję, o wszystkich okolicznościach prawnych i faktycznych przedstawionych przez wzywające państwo trzecie w ramach tego wniosku oraz o wszelkich zmianach sytuacji, w jakiej osoba poszukiwana się znajduje, istotnych dla celów ewentualnego wydania przeciwko niej europejskiego nakazu aresztowania, wezwane państwo członkowskie może dokonać ekstradycji tej